

บทที่ 2

อุปกรณ์และวิธีการดำเนินการวิจัย

1. พืชทดลอง

1.1 ข้าว (*Oryza sativa* L.) พันธุ์กข.23 สายพันธุ์หลัก ใช้เป็นต้นเปรียบเทียบ (control)

1.2 ข้าวกข.23สายพันธุ์ทนเค็มที่คัดเลือกจาก somaclonal variation จากโครงการ New Varieties of Rice for Saline and Acid Soil Through Tissue Culture ของ รศ.มนทกานติ วัชรภักย์ และคัดเลือกต่อในรุ่นลูกหลานอีก 6ชั่วรุ่นโดยทิพย์วรรณ ธนไพศาล (2534) และ ศ.กิตติคุณ ดร.ถาวร วัชรภักย์ โดยคัดเลือกในสารละลายปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2 (Vajrabhaya and Vajrabhaya .1991) ที่เติม NaCl 0.5 % ได้แก่สายพันธุ์

RD23 TC 7	มีอัตราการรอดตายในรุ่นที่5	53.4 %
RD23 TC 95	มีอัตราการรอดตายในรุ่นที่5	31.2 %
RD23 TC 28	มีอัตราการรอดตายในรุ่นที่5	30.1 %
RD23 TC 75	มีอัตราการรอดตายในรุ่นที่5	27.1 %
RD23 TC 4	มีอัตราการรอดตายในรุ่นที่5	20.7%
RD23 TC 110	มีอัตราการรอดตายในรุ่นที่5	19.1 %

2. อุปกรณ์

2.1 อุปกรณ์ปลูกข้าวในภาวะเค็มในสารละลายได้แก่

- กะบะพลาสติก ขนาด 20 x30 x10 เซนติเมตรบรรจุสารละลายได้ 5 ลิตร
- แผ่นโฟมหนา 2.5 เซนติเมตร เจาะช่องกลมจำนวน 25 รู กระจายทั่วแผ่นโฟม
- ฟองน้ำค้ำจุนต้นกล้า ขนาด 1 x 5 x 1 เซนติเมตร
- เครื่องวัดค่าการนำไฟฟ้า
- เทอร์โมมิเตอร์

2.2 อุปกรณ์ปลูกข้าวในภาวะแสงในสารละลายได้แก่

- ขวดแก้วปากกว้างขนาด 100 มิลลิลิตร
- ตู้ laminar-flow
- ห้องเลี้ยงต้นกล้าซึ่งได้แสงสว่างจากหลอดฟลูออเรสเซนต์ขนาด 40 วัตต์ ของ Philips TL ให้ความเข้มแสงบนชั้น 1500 ลักซ์ ช่วงแสง 12 ชั่วโมง ช่วงมืด 12 ชั่วโมง อุณหภูมิ 33-35 °C
- ห้องเลี้ยงต้นกล้าซึ่งได้แสงสว่างจากหลอดฟลูออเรสเซนต์ขนาด 40 วัตต์ ของ Philips TL ให้ความเข้มแสงบนชั้น 2800 ลักซ์ ช่วงแสง 12 ชั่วโมง ช่วงมืด 12 ชั่วโมง อุณหภูมิ 27-30 °C

2.3 อุปกรณ์สำหรับการปลูกต้นกล้าที่คัดเลือกได้เพื่อเก็บเมล็ด

- เครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร ได้แก่ กระถางดินเผาไม่มีรูขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 เซนติเมตร ทรายหยาบ ปุ๋ยเคมีผสมสูตร 15-15-15 ปุ๋ยยูเรีย 46-0-0 และปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2

2.4 อุปกรณ์ในการวิเคราะห์หาปริมาณ total sugar และโพสทิน

- โกร่งบดยา - เครื่องกวนสารในหลอดทดลอง (Stirrer)
- เครื่องชั่งไฟฟ้าชนิดละเอียด - อ่างน้ำแข็ง (ice bath)
- อ่างน้ำร้อน (water bath) - กรวยกรอง
- กระดาษกรองเบอร์ 1 - pipett แก้วขนาด 5 , 10 และ 20 มิลลิลิตร
- spectrophotometer - micropipett ขนาด 2-20 ไมโครลิตร
- centrifuge

3. สารเคมี

3.1 สารเคมีกำจัดโรคและแมลง

3.2 ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15

3.3 NaCl B.P.1973 ของบริษัท Merck ประเทศเยอรมัน

3.4 PEG 6000 ของบริษัท Merck ประเทศเยอรมัน

3.5 คลอโรกซ์ (NaOCl 5.25%)

3.6 สารเคมีสำหรับเตรียมสารละลายปฏิกิริยา WP สูตรดัดแปลง No.2 1991 (ตารางที่ 1)

3.7 สารเคมีในการวิเคราะห์ปริมาณโพสตรีน

- glacial acetic acid
- phosphoric acid
- ninhydrin
- sulfosalicylic acid
- toluene

3.9 สารเคมีในการวิเคราะห์ปริมาณน้ำตาล

- ethanol
- anthrone
- H_2SO_4

4. วิธีดำเนินการทดลอง

เนื่องจากโครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยต่อเนื่องมาจากโครงการของ รศ.มณฑานติ วัชรภักย์ งานวิจัยในส่วนนี้ได้เลือกข้าว กข23สายพันธุ์ทนเค็มจำนวน 6 สายพันธุ์ที่มีอัตราการรอดตายในรุ่นที่ 5 ตั้งแต่ 19.1-53.4 % (เมื่อปลูกในสารละลายปฏิกิริยา WP สูตรดัดแปลง No.2 ที่เติม NaCl 0.5% ค่าการนำกระแสไฟฟ้า 9 mmho/cm)

โดยการวิจัยในส่วนนี้ได้แบ่งงานวิจัยออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ศึกษาผลของ NaCl ที่มีต่ออัตราการรอดตาย ลักษณะทางสัณฐานวิทยาบางประการ และการเจริญในรุ่นที่ 7 , 8 และ 9

2. ศึกษาผลของ PEG6000 ที่มีต่ออัตราการรอดตาย ลักษณะทางสัณฐานวิทยาบางประการ และการเจริญในรุ่นที่ 7, 8 และ 9
3. ศึกษาการสะสมโพสเฟอรัสและน้ำตาลรวม เมื่อกล้าข้าวเจริญในภาวะเค็มและแล้ง

ตารางที่ 1. สารเคมีที่ใช้ในการเตรียมสารละลายปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2.

ชื่อสาร	ปริมาณสารที่ใช้	
Macroelements		
Potassium nitrate (KNO ₃)	580	มิลลิกรัม
Calcium sulphate (CaSO ₄)	500	มิลลิกรัม
Magnesium sulphate (MgSO ₄ .7H ₂ O)	450	มิลลิกรัม
Triple superphosphate (40%P ₂ O ₅)	250	มิลลิกรัม
Ammonium sulphate (NH ₄) ₂ SO ₄	100	มิลลิกรัม
Microelements		
Na ₂ EDTA	40	มิลลิกรัม
Ferrous sulfate (FeSO ₄ .7H ₂ O)	30	มิลลิกรัม
Manganese sulfate (MnSO ₄ .H ₂ O)	15	มิลลิกรัม
Boric acid (H ₃ BO ₃)	5	มิลลิกรัม
Zinc sulfate (ZnSO ₄ .7H ₂ O)	1.5	มิลลิกรัม
KI	1.0	มิลลิกรัม
Sodium molybdate (Na ₂ MoO ₄ .2H ₂ O)	0.1	มิลลิกรัม
Copper sulfate (CuSO ₄ .5H ₂ O)	0.05	มิลลิกรัม
Cobalt chloride (CoCl ₂ .6H ₂ O)	0.05	มิลลิกรัม
เติมน้ำให้เป็น	1,000	มิลลิลิตร

การทดลองที่ 1. ศึกษาผลของ NaCl ต่ออัตราการรอดตาย ลักษณะทางสัณฐานวิทยาบาง
ประการ และการเจริญในรุ่นที่ 7,8 และ 9

1.1 ศึกษาอัตราการรอดตายของข้าวทนเค็มเมื่ออยู่ในภาวะเค็มโดยทดสอบอัตราการรอด
ตายของข้าว กข. 23 สายพันธุ์ทนเค็มที่คัดเลือกมาจาก somaclonal variation ที่เกิด
จากการเลี้ยงเนื้อเยื่อของโครงการ New Varieties of Rice for Saline and Acid Soil
Through Tissue Culture ที่มีอัตราการรอดตาย 19.1-53.4 % จำนวน 6 สายพันธุ์ใน
รุ่นที่ 5 มาทดสอบอัตราการรอดตายของข้าวในรุ่นที่ 7,8 และ 9 (R7-R9) เมื่ออยู่ใน
ภาวะเค็มที่มีค่าการนำไฟฟ้า 2.5 ,6-7 และ 9-10 mmho/cm ซึ่งมีการทดลองดังนี้

1.1.1 เตรียมสารละลายปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2 ที่ไม่เติม NaCl และเติม
NaCl 0.3 และ 0.5 % วัดค่าการนำกระแสไฟฟ้าได้ 2.5 ,6 และ 9
mmho/cm ที่อุณหภูมิ 25 °C

1.1.2 นำเมล็ดข้าวสายพันธุ์ทนเค็มทั้ง 6 สายพันธุ์ และสายพันธุ์หลักมาแช่น้ำ
อุ่น (50 องศาเซลเซียส) เป็นเวลา 1 ชั่วโมงและแช่เมล็ดข้าวให้ปริ่มน้ำทิ้ง
ไว้อีก 3 วัน

1.1.3 นำเมล็ดที่เริ่มงอกไปเพาะในกระบะทรายจนกระทั่งได้ต้นกล้าที่มีใบ
จำนวน 3 ใบซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 10 วัน

1.1.4 นำต้นกล้าจำนวน 25 ต้นย้ายลงปลูกในแผ่นโฟมที่ได้ทำการเจาะรูไว้แล้ว
ยัดต้นกล้าด้วยฟองน้ำ ลอยแผ่นโฟมบนสารละลายปุ๋ยสูตร WP ดัดแปลง
No.2 จนกระทั่งกล้าข้าวมีใบ 5 ใบ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 1 สัปดาห์
(ทดลองจำนวน 4 ซ้ำ)

1.1.5 ย้ายต้นกล้าระยะ 5 ใบมาปลูกในสารละลายปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2
ที่ไม่เติม NaCl และเติม NaCl 0.3 และ 0.5 % ที่อุณหภูมิ องศา
เซลเซียส ในโรงเรือนที่มีความเข้มแสงที่วัดได้ประมาณ 2,500-5,000

ลัทธิ คอยวัดค่าการนำกระแสไฟฟ้าทุกสัปดาห์ในสารละลายที่มี NaCl โดยกำหนดให้ค่าการนำกระแสไฟฟ้าใน NaCl 0.3% ไม่เกิน 7 mmho/cm และใน NaCl 0.5% ไม่เกิน 10 mmho/cm

- 1.1.6 บันทึกผลจำนวนต้นที่ตายทุกสัปดาห์เป็นเวลา 4 สัปดาห์ คัดอัตราการรอดตายเป็นร้อยละของจำนวนต้นกล้าที่ปลูกทั้งหมดของแต่ละสายพันธุ์ในสารละลายต่างๆ และในรุ่นสุดท้ายคือรุ่นที่ 9 (R9) ได้ทำการทดลองทางสถิติโดยวางแผนการทดลองแบบ Factorial experiment in complete randomized design และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้วิธี Duncan ประกอบด้วย 2 ปัจจัยได้แก่

ปัจจัยที่ 1. ต้นกล้า R9 ดังนี้

- RD 23 TC 4
- RD 23 TC 7
- RD 23 TC 28
- RD 23 TC 75
- RD 23 TC 95
- RD 23 TC 110
- RD 23 สายพันธุ์หลัก

ปัจจัยที่ 2. ระดับความเค็มของ NaCl ในสารละลายธาตุอาหาร 3 ระดับดังนี้คือ

- ระดับความเค็ม 0 ไม่มี NaCl ในสารละลายธาตุอาหาร
- ระดับความเค็ม 0.3 มี NaCl ในสารละลายธาตุอาหาร 0.3%
- ระดับความเค็ม 0.5 มี NaCl ในสารละลายธาตุอาหาร 0.5%

- 1.1.7 นำต้นที่รอดตายมาปลูกในกระถางทรายเพื่อเก็บเมล็ดสำหรับการทดลองรุ่นต่อไป โดยนำต้นที่รอดตายและแข็งแรงจากการคัดเลือกสายพันธุ์ละประมาณ 5 ต้นมาปลูกในทรายในกระถางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 30 ซม. ในโรงเรือนที่มีตาข่ายกันนกและหนู เติมปุ๋ยเคมีผสมสูตร 15-15-15 ประมาณ 5 กรัมต่อกระถางก่อนปลูก 1 วันแล้วเติมปุ๋ยยูเรีย (46-0-0) ประมาณ 5 กรัมต่อกระถางในระยะข้าวเริ่มแตกกอ ประมาณ 30-40 วันหลังปลูก หรือประมาณ 30 วันก่อนวันออกดอก รด

ด้วยปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2 สลับกับน้ำ ระหว่างการปลูกทำการกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืชที่ระบาด และควบคุมระดับน้ำให้เหนือพื้นดินประมาณ 5 ซม. เมื่อข้าวแก่จัดทำการเก็บรวงแล้วไปอบเพื่อลดความชื้นในเมล็ดข้าวที่อุณหภูมิประมาณ 37 ± 2 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 5 วัน เก็บเมล็ดไว้ในห้องเย็นเพื่อรอการนำไปทดสอบในรุ่นถัดไป

1.2 ศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาบางประการโดยเปรียบเทียบแต่ละลักษณะระหว่างข้าวแต่ละสายพันธุ์ในรุ่นที่ ๑ ที่เจริญผ่านภาวะเค็มกับต้นที่เจริญในภาวะปกติใช้เป็นการทดลองชุดควบคุม

1.2.1 ศึกษาความเป็นพิษของ NaCl ที่ใบข้าว ตั้งแต่สัปดาห์แรกของการย้ายต้นกล้าลงในสารละลายปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2 ที่มี NaCl 0.3 และ 0.5% จนถึงสัปดาห์ที่ 4

1.2.2 ความสูง ความสูงของข้าวเมื่อเจริญอยู่ในภาวะเค็มเปรียบเทียบกับต้นที่เจริญในภาวะปกติ โดยสุ่มเก็บผลสายพันธุ์ละ 5 กอ โดยสุ่มหน่อ 5 หน่อต่อกอ วัดความสูงจากโคนต้นที่ใกล้พื้นทรายไปจนถึงใบธง เก็บผลอีกครั้งในระยะออกดอก

1.2.3 พื้นที่ใบ เก็บผลสองระยะเช่นเดียวกับข้อ 1.2.2 ใช้สายพันธุ์ละ 5 กอ โดยสุ่มหน่อ 5 หน่อต่อกอ เก็บผลตั้งแต่ใบที่ 1-5 โดยนับจากใบล่าง พื้นที่ใบคิดจาก ความกว้าง X ความยาวใบ X ค่าคงตัว ตามวิธีของ Yoshida *et al.*, (1976)

1.2.4 ความยาวรวง โดยวัดจากข้อสุดท้ายจนถึงปลายรวง ในระยะออกดอก

1.3 ศึกษาการเจริญของข้าวสายพันธุ์ต่างๆ ในข้อ เมื่อเจริญในสารละลายปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2 และสารละลายปุ๋ยที่มี NaCl 0.3 และ 0.5%

- 1.3.1 น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง เมื่อเจริญอยู่ใน NaCl เป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยเปรียบเทียบกับต้นที่เจริญในภาวะปกติ น้ำหนักแห้งหาโดยนำต้นข้าวไปอบที่อุณหภูมิ 60 °C เป็นเวลา 5 วัน
- 1.3.2 การแตกกอ เก็บผล 2 ระยะคือ จำนวนหน่อตอกอกภายหลังการเจริญในภาวะเค็มและจำนวนหน่อตอกอกในวันออกดอกโดยนับจำนวนหน่อที่มี โดยทั้งนี้เปรียบเทียบกับ การทดลองชุดควบคุมที่เจริญในภาวะปกติ
- 1.3.3 อายุวันออกดอก โดยนับจากวันเริ่มเพาะถึงวันที่ช่อดอกแรกโผล่พ้นฐานใบสูง 50 % ของรวง
- 1.3.4 จำนวนรวงตอกอก เก็บผลหลังจากวันออกดอกประมาณ 30 วัน โดยนับจำนวนรวงที่มีทั้งหมดในกอ สุ่มนับจำนวน 5 กอต่อสายพันธุ์
- 1.3.5 จำนวนเมล็ดต่อรวง เก็บผลสายพันธุ์ละ 5 กอ โดยสุ่มเลือกรวงจำนวน 5 รวงต่อ 1 กอ
- 1.3.6 น้ำหนัก 1,000 เมล็ด โดยสุ่มเลือกเมล็ด 1,000 มาชั่งน้ำหนัก

การทดลองที่ 2. ศึกษาผลของศึกษา PEG 6000 ต่ออัตราการรอดตาย ลักษณะทางสัณฐานวิทยาบางประการและการเจริญในรุ่นที่ 7,8 และ 9

- 2.1 ศึกษาอัตราการรอดตายของข้าวทนเค็มเมื่ออยู่ในภาวะแล้งที่ชักนำด้วย PEG6000 ความเข้มข้น 150 กรัมต่อลิตร โดยนำข้าวสายพันธุ์เดียวกับในข้อ 1.1 มาทำการทดสอบอัตราการรอดตายของข้าวในรุ่นที่ 7 , 8 และ 9 (R7-R9) การทดลองชุดควบคุมคือสายพันธุ์เดียวกันที่ปลูกในภาวะปกติ (ไม่มี PEG 6000) ซึ่งมีการทดลองดังนี้
 - 2.1.1 เตรียมสารละลาย WP สูตรดัดแปลง No.2 ที่ไม่เติม PEG6000 และเติม PEG6000 ความเข้มข้น 150 กรัมต่อลิตร

- 2.1.2 เพาะเมล็ด โดยนำเมล็ดมาแช่ในคลอโรกซ์ความเข้มข้น 40 % ผสม tween 20 จำนวน 3 หยด ทิ้งไว้เป็นเวลา 1 ชั่วโมงเพื่อฆ่าเชื้อที่ผิวเมล็ด จากนั้นล้างออกด้วยน้ำสะอาดที่ผ่านการฆ่าเชื้อ 3 ครั้ง นำเมล็ดที่ปลอดเชื้อมาเพาะบนชั้นแสงที่มีความเข้มแสง 1,500 ลักซ์ ช่วงแสง 12 ชั่วโมง ช่วงมืด 12 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 33-35 °C เป็นเวลา 5 วัน ตามวิธีของ พรทิพย์ ชินสงคราม (2539)
- 2.1.3 นำเมล็ดที่เริ่มงอกอายุประมาณ 5 วัน (ความยาวของ coleoptile ยาวประมาณ 1 ซม.) มาเลี้ยงในขวดขนาด 100 มล. จำนวน 20 ต้นต่อขวด โดยในแต่ละการทดลองของแต่ละสายพันธุ์ใช้ต้นข้าวจำนวน 100 ต้น
- 2.1.4 บันทึกผลจำนวนต้นที่ตาย ตามวิธีในข้อ 1.1.6 และในรุ่นสุดท้ายคือรุ่นที่ 9 (R9) ได้ทำการทดสอบ ทางสถิติโดยวางแผนการทดลองแบบ Factorial experiment in complete randomized design และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้วิธี Duncan ประกอบด้วย 2 ปัจจัยได้แก่

ปัจจัยที่ 1. ต้นกล้า R9 ดังนี้

- RD 23 TC 4	- RD 23 TC 7
- RD 23 TC 28	- RD 23 TC 75
- RD 23 TC 95	- RD 23 TC 110
- RD 23 สายพันธุ์หลัก	

ปัจจัยที่ 2. ความเข้มข้นของ PEG6000 ในสารละลายปุ๋ยสูตร WP ดัดแปลง No.2 ดังนี้คือ

- ความเข้มข้นของ PEG6000 0 กรัมต่อลิตร
- ความเข้มข้นของ PEG6000 150 กรัมต่อลิตร

- 2.1.5 นำต้นที่รอดตายมาปลูกในกระถางทรายเพื่อเก็บเมล็ด ตามวิธีในข้อ 1.1.7

2.2 ศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาบางประการ โดยศึกษาเปรียบเทียบลักษณะต่างๆ ของข้าวสายพันธุ์ต่างๆดังข้อ 1.1 ที่เจริญในภาวะปกติและในภาวะที่สารละลายธาตุอาหารมี PEG 6000 ความเข้มข้น 150 กรัมต่อลิตร

2.2.1 ศึกษาผลของ PEG6000 ที่มีต่อใบข้าว ตั้งแต่สัปดาห์แรกของการย้ายต้นกล้าลงในสารละลายละลายปุ๋ยสูตร WP ดัดแปลง No.2 ที่ไม่มี PEG6000 และ มี PEG6000 ความเข้มข้น 150 กรัมต่อลิตร จนถึง สัปดาห์ที่ 4

2.2.2 ความยาวราก โดยวัดจากจุดกำเนิดรากถึงปลายรากที่ยาวที่สุด เก็บผลทุกสัปดาห์เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ภายหลังจากย้ายกล้าข้าวที่มีขนาดของ coleoptile ยาว 1 เซนติเมตร สุ่มเก็บจากกล้าข้าว 5 ต้นในแต่ละสายพันธุ์ของแต่ละ treatment .

2.2.3 ความสูง ทำตามวิธีในข้อ 1.2.2 โดยเก็บผลการทดลอง 2 ครั้ง คือภายหลังจากการเจริญในภาวะที่ PEG6000 เป็นเวลา 4 สัปดาห์และในระยะออกดอก

2.2.4 พื้นที่ใบ เก็บผล 2 ระยะ ดังข้อ 2.2.3 ตามวิธีในข้อ 1.2.3

2.2.5 ความยาวรวง ทำตามวิธีในข้อ 1.2.4

2.3 ศึกษาการเจริญของข้าวสายพันธุ์ต่างๆในข้อ 1 เมื่อเจริญในสารละลายปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2 และในสารละลายปุ๋ยที่เติม PEG6000 ความเข้มข้น 150 กรัมต่อลิตร

2.3.1 น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้ง เก็บผลเมื่อเจริญในสารละลายปุ๋ยที่เติม PEG6000 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ โดยมีต้นกล้าที่เจริญในภาวะปกติเป็นการทดลองชุดควบคุม น้ำหนักแห้งทำตามวิธีในข้อ 1.3.1

2.3.2 การแตกกอ ทำตามวิธีในข้อ 1.3.2

2.3.3 อายุวันออกดอก ทำตามวิธีในข้อ 1.3.3

2.3.4 จำนวนรวงต่อกอ ทำตามวิธีในข้อ 1.3.4

2.3.5 จำนวนเมล็ดต่อรวง ทำตามวิธีในข้อ 1.3.5

2.3.6 น้ำหนัก 1,000 เมล็ด ทำตามวิธีในข้อ 1.3.6

การทดลองที่ 3 วิเคราะห์ปริมาณโพสเฟอรัส และ น้ำตาล เมื่อดันกล้าข้าวเจริญในภาวะเค็มและแล้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์

- 3.1 ศึกษาการสะสมปริมาณโพสเฟอรัสและน้ำตาลเมื่อดันกล้าข้าวอายุ 22 วัน (มีใบ 5 ใบ) ที่เจริญในสารละลายปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2 ที่ไม่เติม NaCl และ เติม NaCl 0.3 % โดยทำการวัดปริมาณโพสเฟอรัสและน้ำตาลในใบทุกสัปดาห์เป็นเวลา 4 สัปดาห์
- 3.2 ศึกษาการสะสมปริมาณโพสเฟอรัสและน้ำตาลเมื่อดันกล้าข้าวอายุ 5 วัน (coleoptile ยาว 1 ซม.) ที่เจริญในสารละลายปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2 ที่ไม่เติม NaCl และเติม NaCl 0.3% โดยทำการวัดปริมาณโพสเฟอรัสและน้ำตาลในใบทุกสัปดาห์เป็นเวลา 2 สัปดาห์
- 3.3 ศึกษาการสะสมปริมาณและน้ำตาลเมื่อดันกล้าข้าวอายุ 5 วัน (coleoptile ยาว 1 ซม.) ที่เจริญในสารละลายปุ๋ย WP สูตรดัดแปลง No.2 ที่ไม่เติม PEG6000 และเติม PEG6000 ความเข้มข้น 150 กรัมต่อลิตร โดยทำการวัดปริมาณโพสเฟอรัสและน้ำตาลในใบทุกสัปดาห์เป็นเวลา 4 สัปดาห์

WP

WP+PEG6000(150กรัมต่อลิตร)

ภาพที่.1 สภาพการปลูกเลี้ยงต้นข้าว

การวิเคราะห์ปริมาณโพรสีนตามวิธีของ Bate *et al.* (1973)

- 1 เก็บตัวอย่างโดยใช้ใบที่ 2 จากบนสุด (เก็บใบที่แก่เต็มที่) โดยวิธีการดังต่อไปนี้
 - 1.1 ชั่งใบข้าว 0.1 กรัม บดให้ละเอียดแล้วเติม 3% sulfosalicylic acid 3 มล.
 - 1.2 นำไปกรองด้วยกระดาษกรองเบอร์ 1 แล้วดูดสารละลายที่ได้จำนวน 0.5 มล. ใส่ในหลอดทดลองขนาด 30 มล.
 - 1.3 เติม 0.5 มล. glacial acetic acid และ 0.5 มล. acid ninhydrin* แล้วนำไปต้มใน water bath ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 1 ชั่วโมง
 - 1.4 หยุดปฏิกิริยาทันทีโดยการนำหลอดทดลองไปแช่ใน ice bath นานประมาณ 10 นาที
 - 1.5 เติม toluene 2 มล. ผสมสารให้เข้ากับโดยใช้ vortex นาน 15-20 วินาที จนได้สารแยกชั้นดังทิ้งไว้ 1-2 นาที
 - 1.6 ดูดสารละลายที่มีสีเหนือผิวของ toluene 2 มล. ใส่ใน spectrophotometer cell
 - 1.7 วัดค่าดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 nm ด้วยเครื่อง spectrophotometer โดยใช้ toluene เป็น blank
 - 1.8 นำค่าดูดกลืนแสงที่ได้ไปเทียบกับกราฟมาตรฐาน (standard curve) เพื่อหาปริมาณโพรสีนในเนื้อเยื่อพืช

* การเตรียมสารละลาย acid ninhydrin นำ ninhydrin 1.25 กรัมผสมกับ glacial acetic acid 30 มล. และ 6 M phosphoric acid 20 มล. นำไปอุ่นโดยให้ความร้อนประมาณ 80 องศาเซลเซียสจนกระทั่งสารละลายรวมเป็นเนื้อเดียวกัน เก็บสารละลายไว้ในที่เย็นอุณหภูมิประมาณ 4 องศาเซลเซียส (สารที่เตรียมได้ต้องให้ภายใน 24 ชั่วโมง)

การวัดปริมาณน้ำตาลรวมตามวิธีของ Irigoyen *et al.*, (1992) ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1.1 ชั่งใบข้าว 0.1 กรัม บดให้ละเอียดแล้วเติม 95 % (V/V) ethanol 1 มล. ตูดใส่ในหลอดทดลองขนาด 30 มล.
- 1.2 ล้างด้วย 70% (V/V) ethanol 1 มล. จำนวน 2 ครั้ง
- 1.3 นำ soluble ไป centrifuge ที่ความเร็วรอบ 3,500 g เป็นเวลา 10 นาที
- 1.4 เก็บ supernatant ไว้ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส
- 1.5 ตูด supernatant มา 0.1 มล. ใส่ในหลอดทดลองขนาด 30 มล. เติม anthrone* 3 มล.
- 1.6 นำไปต้มใน water bath ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที
- 1.7 ทิ้งไว้ให้เย็นแล้วนำไปวัดค่าการดูดกลืนคลื่นแสงที่ความยาวคลื่น 625 nm ด้วยเครื่อง spectrophotometer โดยใช้ anthrone 3 มล. + 95 % ethanol 1 มล. + 70 % ethanol 2 ml เป็น blank
- 1.8 นำค่าดูดกลืนแสงที่ได้ไปเทียบกับกราฟมาตรฐาน (standard curve) เพื่อหา ปริมาณน้ำตาลในเนื้อเยื่อพืช

* การเตรียมสารละลาย anthrone นำ anthrone 150 มิลลิกรัม ผสมกับ 72 % (W/W) H₂SO₄ 100 มล. คนจนสารละลายรวมเป็นเนื้อเดียวกัน (สารที่เตรียมได้ต้องใช้อยู่ภายใน 24 ชั่วโมง)